

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Οχι πάλι τα ίδια

Η κυβέρνηση έχει πάρει λάθος δρόμο. Επιχειρεί να ελέγξει με κομματικά στελέχη όλο τον κρατικό μηχανισμό, τις ΔΕΚΟ, τις ευαίσθητες ελεγκτικές υπηρεσίες. Η χώρα θα πάει πίσω δεκαετίες με αυτή την καθεστωτική λογική. Είτε βρισκόμαστε σε μνημονιακή επιτήρηση είτε όχι, είναι ανάγκη να κοπεί ο ομφάλιος λώρος ανάμεσα στο κόμμα και στο κράτος. Η δικαιολογία πως «και οι προηγούμενοι τα ίδια

έκαναν» απλά εξοργίζει και θυμίζει το αλήστου μνήμης «δεν δικαιούστε διά να ομιλείτε». Πράγματι τα έκαναν αλλά γι' αυτό τους καταδίκασαν οι ψηφοφόροι, και ιδιαίτερα οι νέοι. Πρέπει να αλλάξουμε σελίδα για να πάμε μπροστά. Είναι ντροπή να μας βάζουν οι δανειστές ως όρο την αποκομματικοποίηση της δημόσιας διοίκησης και των ελεγκτικών μηχανισμών. Ο πρωθυπουργός πρέπει να αλλάξει ρότα και να

καταλάβει ότι η άλωση του κράτους ικανοποιεί φίλους και ημετέρους, αλλά εξοργίζει χιλιάδες άλλους που δεν έχουν δουλειά και δεν σκέφθηκαν να περάσουν από το κόμμα για να βρουν. Και το κυριότερο: ένα κράτος που στελεχώνεται με αυτό τον τρόπο, δεν θα είναι ποτέ δίκαιο και αποτελεσματικό και θα σταθεί τροχοπέδη στην ανάπτυξη της χώρας.

Η ΑΥΓΗ

Η επιτυχία της Ελλάδας, επιτυχία της Ευρώπης

Η γραμμή που περνάει από τα σημεία προαπαιτούμενα, αξιολόγηση, ανακεφαλαιοποίηση τραπεζών και χρέος είναι στην πραγματικότητα η στενωπός διαμέσου της οποίας πρέπει να περάσει η χώρα για να βγει από το αδιέξοδο στο οποίο είχε περιέλθει πριν από περίπου έναν χρόνο, μετά την πενταετή εφαρμογή μνημονιακών και ακραίων νεοφιλελεύθερων πολιτικών.

Είναι η στενωπός που ανοίχτηκε μετά κόπων και βασάνων, με την εξάμηνη σκληρή και σε πολλές περιπτώσεις οριακή διαπραγμάτευση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝ.ΕΛΛ. με τους δανειστές, καθώς οι προβαλλόμενες ως «εναλλακτικές» λύσεις κρίθηκαν -και από τον ελληνικό λαό- ως ανεδαφικές. Είναι το δύσκολο και επικίνδυνο πέρασμα από μια κατάσταση σε μια άλλη και είναι το πέρασμα, στο οποίο μόλις εισήλθαμε, πιθανόν και χωρίς επιστροφή.

Μιλώντας μέσα στην εβδομάδα στην Π.Γ. του ΣΥΡΙΖΑ, ο Αλ. Τσίπρας έκανε λόγο για ένα «τετράμηνο φωτιάς» που βρίσκεται μπροστά μας, αναφερόμενος προφανώς όχι μόνο στα μέτρα που περιλαμβάνονται στα προαπαιτούμενα και στην αξιολόγηση, αλλά και στις ρυθμίσεις που θα γίνουν για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και την απομείωση του χρέους. Προφανώς διότι από το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων για αυτά τα δύο θέματα εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό και η επιτυχία ή μη του τρέχοντος προγράμματος, αν δηλαδή η χώρα θα εξέλθει από την κρίση ή σε δυο - τρία χρόνια θα

βρεθεί αντιμέτωπη με το αδιέξοδο του 2014 που προαναφέρθηκε. Προφανώς, επίσης, η επιτυχία ή μη του προγράμματος εξαρτάται από την ποιότητα των ρυθμίσεων σε μια σειρά κοινωνικών ζητημάτων, με αιχμή τους πλειστηριασμούς κατοικιών, το νέο ασφαλιστικό και τις εργασιακές σχέσεις. Αν τα μέτρα οδηγούν σε κοινωνική χρεοκοπία και ανθρωπιστική κρίση, η συζήτηση για ανάπτυξη της οικονομίας θα μοιάζει με ανέκδοτο. Το ερώτημα που τίθεται και βασανίζει άπαντες εντέλει είναι: Θα αποδειχτεί η στενωπός διέξοδος;

Στην ομιλία του στην ελληνική Βουλή, ο Φρ. Ολάντ υποστήριξε ότι τον περασμένο Ιούλιο η Ελλάδα ορθώς δεν βγήκε από την Ευρωζώνη, διότι, αν έβγαινε, «θα ακολουθούσαν κι άλλες χώρες». Με άλλα λόγια, η αποχώρησή της θα ήταν διαλυτική για την Ευρώπη. Αν και γνωρίζουμε ότι μέχρι το καλοκαίρι η άποψη αυτή δεν έβρισκε σύμφωνους όλους τους Ευρωπαίους, η διαφανόμενη απόπειρα επιστροφής των σεναρίων περί Grexit, με αφορμή τα προβλήματα που παρουσιάζονται στη διαπραγμάτευση και την άρνηση της κυβέρνησης να συναινέσει εν λευκώ σε κάθε νεοφιλελεύθερη και αντικοινωνική συνταγή, δεν φαίνεται να βρίσκουν πρόθυμους σκηνοθέτες. Η επιτυχία του ελληνικού προγράμματος, με την εφαρμογή σταθεροποιητικών και αναπτυξιακών πολιτικών, θα είναι και επιτυχία της Ευρώπης. Κοινή θα είναι και η αποτυχία. Υπ' αυτή την έννοια, εισερχόμαστε στη στενωπό με συγκρατημένη αισιοδοξία.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Πέτρος Μανταίος

Αυτοί που βγήκαν από το πουθενά

Ισόβια κάθειρξη επέβαλε το Τριμελές Εφετείο Κακουρημάτων στον Γιάννη Σμπώκο, άλλοτε στενό συνεργάτη του Ακη Τσοχατζόπουλου και πρώην διευθυντή εξοπλισμών, για σκάνδαλο περί τα εξοπλιστικά, ήδη φυλακισμένο για άλλο... εξοπλιστικό. Για τον «πρωταγωνιστή» στην υπόθεση Τσοχατζόπουλο (του οποίου τα συναφή αδικήματα παραγράφθηκαν λόγω νόμου περί ευθύνης υπουργών...) η εισαγγελέας επισήμανε: «... Επιδόθηκε στην κατάρτιση σχεδίου απιστίας, προκειμένου να ελαττώσει την περιουσία του Δημοσίου, τοποθετώντας σε καίριες θέσεις δικούς του ανθρώπους». Οσο για τον ρόλο στην υπόθεση της γερμανικής εταιρείας Siemens, παρατήρησε: «Λειτουργούσε ως το αόρατο χέρι που κινούσε τα

νήματα με ταχύτητες φωτός... Περίπου έτσι, με σχέδια απιστίας που ελάττωναν τη δημόσια περιουσία και αόρατες χείρες που κινούσαν νήματα με ταχύτητες φωτός, φτάσαμε εδώ που φτάσαμε: και λίγα έχουν βγει στη φόρα, από έργα (και πρόσωπα) της... νεοπλουτοκρατίας που αναπήδησε (σαλιτάρισε...) από τη μεταπολίτευση και μετά! Ετυχε να διαβάζω τώρα παλιό μυθιστόρημα (1997, ελληνική έκδοση 1998, «Η χαμένη κεφαλή του Νταμασένου Μοντέρου») του σημαντικού Ιταλού συγγραφέα, με... πορτογαλική συνείδηση, Αντόνιο Ταμπούκι. Με αφορμή συγγερό έγκλημα στο Οπόρτο από εθνοφύλακες, που προσπαθούν να εξιχνιάσουν νεαρός δημοσιογράφος από τη Λισαβόνα και βετεράνος ντόπιος δικηγόρος, μέλος της

αποικιοκρατικής αριστοκρατίας, μαρκήσιος, που έχει αποδιώξει από την τάξη του, αλλά και σιχαίνεται τους νεόπλουτους, που αναδείχθηκαν μετά το '74 (όπως και σε μας!) και την περίφημη Επανάσταση των Γαριφάλων, ο Ταμπούκι βάζει στο στόμα του δικηγόρου τα εξής: «Να ξέρετε απλώς ότι ο σαδιστής (σημ.: που παραλίγο να σκοτώσει μισθωμένη πόρνη!) είναι γιος επαρχιώτη που έρχεται από το τίποτε και πλούτισε με τις τελευταίες κυβερνήσεις. Είναι η χειρότερη μπουρζουαζία που εμφανίστηκε στην Πορτογαλία τα τελευταία είκοσι χρόνια: χρήματα, έλλειψη κουλτούρας και μπόλικη αλαζονεία. Ανθρωποι φοβεροί, τους οποίους, αργά ή γρήγορα, βρiscοεις πάντα μπροστά σου...».

ΕΘΝΟΣ

Ελλάς-Γαλλία (πολύτιμη) συμμαχία

Όταν στις 13 Ιουλίου, στην ιστορική εκείνη Διάσκεψη Κορυφής, η Ελλάδα απέφυγε τη χρεοκοπία και εξασφάλισε μία ακόμη ευκαιρία για να αγωνιστεί να βγει από την κρίση, δεν ήμασταν μόνοι. Είχαμε φίλους, συμμάχους αν προτιμάτε τον όρο, οι οποίοι στις δύσκολες εκείνες ώρες στάθηκαν δίπλα μας και μας στήριξαν, έστω κι αν χρειάστηκε κάποιους να δυσαρεστήσουν. Και πρώτη απ' όλους ήταν η Γαλλία που έσυρε αυτόν τον χορό της συμπαράστασης. Τώρα οι ώρες είναι και πάλι δύσκολες. Και η προσπάθεια να ξεπεράσουμε τους πολλούς και επικίνδυνους σκοπέλους που κρύβουν οι δανειακές δεσμεύσεις μας, ανάλογα ή και περισσότερο κρίσιμη από εκείνη της 13ης Ιουλίου. Στο κάτω κάτω τότε ήμασταν στο στάδιο των υποσχέσεων. Τώρα είμαστε στη φάση της εκπλήρωσης των υποσχέσεων εκείνων όπου, όπως η πείρα των προηγούμενων διαπραγματεύσεων έχει καταδείξει, οι εκπρόσωποι των δανειστών μας, αποδεικνυόμενοι βασιλικότεροι του βασιλέως, υπερθεματίζουν σε αξιώσεις και απαιτήσεις.

Αρα χρειαζόμαστε και πάλι τους φίλους μας. Έχουμε εκ νέου ανάγκη από στήριγματα και συμπαράσταση. Και κάθε άλλο παρά εκπλήσσει το γεγονός ότι η Γαλλία δήλωσε και πάλι παρούσα. Γιατί δεν πρόκειται για πολιτικό ή άλλου είδους ελιγμό, αλλά ούτε καν για κίνηση ολοκλήρωσης μιας ευκαιριακής επιλογής. Η Γαλλία είναι και πάλι στο πλευρό μας τιμώντας τις διαχρονικές σχέσεις μας και την ίδια την Ιστορία της. Το απέδειξε στη διάρκεια της διήμερης παραμονής του στην Αθήνα ο Γάλλος πρόεδρος Φρανσουά Ολάντ.

Θερμότερη και κατηγορηματικότερη συνηγορία υπέρ των θέσεών μας στα σοβαρά και καυτά προβλήματά μας δεν θα μπορούσαμε να έχουμε. Και στην πρόωθηση της ρύθμισης του χρέους, και στο προσφυγικό, αλλά πρώτα και πάνω απ' όλα στο τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα των «κόκκινων» δανείων, ο Γάλλος πρόεδρος μας διαβεβαίωσε ότι θα δώσει μαζί μας τον αγώνα για την εξεύρεση των λύσεων που θα ανακουφίσουν τον πολύπαθο ελληνικό λαό και θα του δώσουν τη δύναμη να προχωρήσει με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα στην επίτευξη της εξόδου, επιτέλους, από την κρίση.

Όσοσο η φιλία δεν είναι μονόδρομος. Και μοιραία ξεθωριάζει όταν οι ενέργειες της μιας πλευράς δεν έχουν την ανάλογη ανταπόκριση από την άλλη. Αλλά προφανώς το γνωρίζει αυτό ο πρωθυπουργός και θεωρούμε προκαταβολικά βέβαιο ότι ήδη σχεδιάζει τις ενέργειες εκείνες που θα πείσουν και τον πλέον δύσπιστο ότι η Ελλάδα γνωρίζει να τιμά τους φίλους και να συνεργάζεται προνομιακά μαζί τους για το αμοιβαίο καλό και συμφέρον. Και για την επαναβεβαίωση πως το σύνθημα «Ελλάς-Γαλλία συμμαχία» είναι πάντα επίκαιρο.